

Suvestinė redakcija nuo 2007-10-14 iki 2010-06-30

Nutarimas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. [124-4705](#), i. k. 1061100NUTA00001132

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

DĖL SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANAVIMO METODIKOS PATVIRTINIMO

2006 m. lapkričio 15 d. Nr. 1132

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo (Žin., 2006, Nr. [17-589](#)) 36 straipsnio 2 dalies 3 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Socialinių paslaugų planavimo metodiką (pridedama).
2. Pavesti Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai parengti ir iki 2007 m. sausio 1 d. patvirtinti socialinių paslaugų plano formą ir socialinių paslaugų efektyvumo vertinimo kriterijus.
3. Šis nutarimas, išskyrus 2 punktą, įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 dienos.

MINISTRAS PIRMININKAS

GEDIMINAS KIRKILAS

SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTRĖ

VILIJA BLINKEVIČIŪTĖ

SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANAVIMO METODIKA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Socialinių paslaugų planavimo metodika (toliau vadinama – ši Metodika) nustato socialinių paslaugų planavimo savivaldybėje principus, socialinių paslaugų planavimo subjektus, socialinių paslaugų plano projekto rengimo tvarką, plano struktūrą ir turinį, plano projekto svarstymo, derinimo ir įgyvendinimo tvarką.

2. Planavimo objektas yra socialinės paslaugos, kurias savivaldybės planuoja, savo teritorijos gyventojams organizuoja ir kurių teikimą finansuoja iš savo biudžetų lėšų ar iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto specialių tikslinių dotacijų savivaldybių biudžetams. Planavimo objektas apima ir socialines paslaugas, teikiamas regioninės reikšmės socialinių paslaugų įstaigose, kurių steigėjas ar dalininkas yra apskrities viršininkas (toliau vadinama – regioninės socialinės paslaugos).

3. Ši Metodika taikoma nustatant savivaldybių socialinių paslaugų teikimo mastą ir rūšis pagal gyventojų poreikius ir planuojant regionines socialines paslaugas.

4. Socialinių paslaugų planavimo proceso tikslai yra:

4.1. nustatyti veiksniai, turinčius įtaką gyventojų socialinių paslaugų poreikiams, socialinių paslaugų plėtros prioritetus ir tai, kiek lėšų reikės socialinėms paslaugoms finansuoti;

4.2. užtikrinti asmenų priklausomumo (nesavarankiškumo) prevenciją (savarankiškumą išsaugančias, jį atkuriančias ir mažėjamą lėtinančias priemones);

4.3. gerinti socialinių paslaugų kokybę, didinti jų kompleksiskumą ir veiksmingumą, apimančią efektyvesnės socialinių paslaugų struktūros kūrimą ir esamos pertvarkymą;

4.4. informuoti suinteresuotus asmenis ir organizacijas, atstovaujančias socialinių paslaugų vartotojams ar ginančias žmonių socialinių grupių interesus ir teises (toliau vadinama – organizacijos), įtraukti jas į socialinių paslaugų planavimą ir stebėseną.

5. Šioje Metodikoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme (Žin., 2006, Nr. [17-589](#)) apibrėžtas sąvokas.

II. SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANAVIMO PRINCIPAI

6. Socialinių paslaugų planavimo principai yra šie:

6.1. dėmesys vietinei socialinei ir kultūrinei aplinkai;

6.2. viešumas, bendradarbiavimas su visomis suinteresuotomis institucijomis, organizacijomis, bendruomenės įtraukimas į veiklą;

6.3. diskusijomis pagrįstas bendradarbiavimas, kompromisų paieškos, požiūrių derinimas, dėmesys ir pagarba įvairiems požiūriams bei nuomonėms;

6.4. maksimalus vietinių išteklių panaudojimas tiek rengiant socialinių paslaugų planą, tiek jį įgyvendinant;

6.5. išteklių taupymas – užuot pirkus konsultantų ir ekspertų paslaugas, turi būti aktyviau pasitelkiama vietos bendruomenė, skatinama jos iniciatyva;

6.6. realistiškumas, materialinių, finansinių, žmogiškųjų išteklių ir laiko apribojimų pripažinimas;

6.7. dėmesys planavimo procesui (svarbu ne tik galutinis rezultatas, bet ir specialistų nuomonės derinimas su bendruomene, sutarimo paieškos);

6.8. socialinių paslaugų planavimo ir plano įgyvendinimo proceso dokumentų tvarkymas, sprendimų ir gerosios patirties aprašymas, kad ją būtų galima pritaikyti būsimuosiuose socialinių paslaugų plėtros etapuose;

6.9. socialinių paslaugų planavimo proceso tęstinumas, nuolatinė plano peržiūra ir tikslinimas pagal kintančias aplinkybes;

6.10. socialinių paslaugų kompleksiskumas, įvairių socialinių paslaugų rūšių visoms žmonių socialinėms grupėms organizavimas.

III. SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANAVIMO SUBJEKTAI

7. Socialinių paslaugų planavimo subjektai vietos, apskrities ir šalies mastu yra:

7.1. savivaldybės;

7.2. apskričių viršininkai;

7.3. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

8. Savivaldybės:

8.1. vertina ir analizuoja gyventojų socialinių paslaugų poreikius;

8.2. pagal gyventojų poreikius prognozuoja ir nustato socialinių paslaugų teikimo mastą ir rūšis;

8.3. vertina ir nustato socialinių paslaugų finansavimo poreikį.

9. Apskrities viršininkas:

9.1. sistemina ir analizuoja iš apskrities savivaldybių gautą informaciją apie jų teritorijoje teikiamas socialines paslaugas;

9.2. atsižvelgdamas į savivaldybių poreikį ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išvadas, nustato regioninių socialinių paslaugų teikimo mastą ir rūšis, steigia, reorganizuoja ir likviduoja regioninės reikšmės socialinių paslaugų įstaigas, užtikrina jų funkcionavimą.

10. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija:

10.1. analizuoja ir vertina socialinių paslaugų būklę šalyje;

10.2. teikia savivaldybėms pasiūlymus dėl socialinių paslaugų planavimo ir organizavimo;

10.3. teikia apskričių viršininkams išvadas dėl regioninių socialinių paslaugų teikimo masto ir rūšių, regioninės reikšmės socialinių paslaugų įstaigų steigimo, reorganizavimo ir likvidavimo.

IV. SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANO PROJEKTO RENGIMAS

11. Siekdama nustatyti socialinių paslaugų teikimo mastą ir rūšis pagal gyventojų poreikius, savivaldybė kasmet sudaro ir tvirtina socialinių paslaugų ateinančiųjų metų planą.

12. Socialinių paslaugų plano projektą rengti rekomenduojama savivaldybės administracijos padaliniui, kuris atsakingas už socialinių paslaugų planavimą ir jų organizavimo administravimą.

13. Prie socialinių paslaugų plano projekto rengimo prisideda ir kiti savivaldybės administracijos padaliniai.

14. Savivaldybė pasitelkia bendruomenės narius, organizacijų atstovus socialinių paslaugų plano projektui rengti. Prireikus į šį darbą įtraukiami konsultantai ir ekspertai, išmanantys vietos gyventojų poreikius.

15. Socialinių paslaugų plano projekto rengimą rekomenduojama derinti su savivaldybės ateinančiųjų metų biudžeto projekto rengimu.

16. Rengiant socialinių paslaugų plano projektą, rekomenduojama taikyti vietos gyventojų apklausos, anketavimo, duomenų analizės, prognozavimo, stiprybių, silpnybių, galimybių ir grėsmių (SSGG) bei kitus metodus. Rengiant socialinių paslaugų plano projektą, naudojami oficialūs Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės skelbiami duomenys, gyventojų anketinės apklausos duomenys, socialinių paslaugų teikėjų, kitų institucijų (sveikatos apsaugos, švietimo, vaiko teisių apsaugos tarnybų, policijos ir kitų įstaigų) pateikta informacija, analizės duomenys, gauti iš apskrities viršininko ir Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

17. Socialinių paslaugų teikimo savivaldybės teritorijos gyventojams mastui nustatyti savivaldybė naudojasi šalies socialinių paslaugų išvystymo normatyvais pagal socialinių paslaugų rūšis atskiroms žmonių socialinėms grupėms, kuriuos kasmet iki balandžio 1 d. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija skelbia oficialiame leidinyje „Valstybės žinios“.

18. Apskrities viršininkas kasmet iki balandžio 1 d. pateikia informaciją savivaldybėms apie ateinančiais metais numatomas teikti regionines socialines paslaugas, jų rūšis, vietų skaičių.

19. Savivaldybei rekomenduojama parengti socialinių paslaugų ateinančiųjų metų plano projektą ir pateikti jį viešai svarstyti bei derinti su apskrities viršininku iki einamųjų metų rugpjūčio 1 dienos.

V. SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANO STRUKTŪRA IR TURINYS

20. Socialinių paslaugų planas turi atitikti savivaldybės strateginiame plane, regiono plėtros plane, ilgalaikiuose valstybės planuose (strategijose) numatytus socialinių paslaugų strateginius tikslus, kryptis ir priemones. Rekomenduojama, kad socialinių paslaugų planas atitiktų Lietuvos Respublikos Vyriausybės programoje numatytus socialinių paslaugų strateginius tikslus, kryptis ir priemones.

21. Socialinių paslaugų plano formą ir socialinių paslaugų efektyvumo vertinimo kriterijus tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

22. Socialinių paslaugų planą sudaro 6 dalys:

22.1. Įvadas. Jame pateikiama bendra informacija apie socialinių paslaugų planą, formuluojami tikslai, pristatomi socialinių paslaugų plano rengėjai.

22.2. Būklės analizė. Ši dalis apima pagrindinius socialinę ekonominę būklę apibūdinančius duomenis, demografinę situaciją, gyventojų socialinių paslaugų poreikių pagal atskiras žmonių socialines grupes ir socialinių paslaugų rūšis, vadovaujantis socialinės apsaugos ir darbo ministro 2006 m. balandžio 5 d. įsakymu Nr. A1-93 (Žin., 2006, Nr. [43-1570](#)), patvirtintu Socialinių paslaugų katalogu, įvertinimą, savivaldybės organizuojamų socialinių paslaugų analizę, socialinių paslaugų infrastruktūros išsidėstymo ir socialinių paslaugų teikimo savivaldybėje pakankamumo lygio aprašymą. Šioje dalyje:

22.2.1. Įvertinama bendra socialinė ekonominė ir demografinė situacija savivaldybėje ir seniūnijose (jeigu jų yra). Aprašomi gyventojų socialinių paslaugų poreikius sąlygojantys veiksniai. Detalizuojami socialinių paslaugų poreikiai pagal žmonių socialines grupes (suaugę asmenys su negalia, vaikai su negalia, likę be tėvų globos vaikai, senyvo amžiaus asmenys, socialinės rizikos suaugę asmenys, socialinės rizikos vaikai, socialinės rizikos šeimos ir kita) ir jiems tikslingų teikti socialinių paslaugų rūšis. Atliekama duomenų apie socialines paslaugas analizė pagal teisės aktų nustatyta tvarka įvertintus gyventojų socialinių paslaugų poreikius. Šioje dalyje savivaldybės gyventojų socialinių paslaugų poreikiai įvertinami neatsižvelgiant nei į išteklius, kuriais savivaldybė disponuoja ar juos planuoja, nei į esamą socialinių paslaugų infrastruktūros tinklą.

22.2.2. Aprašoma, kokioms žmonių socialinėms grupėms ir kokių mastu socialinės paslaugos (detalizuojant jų rūšis) teikiamos, kokioms neteikiamos. Atliekama savivaldybės organizuojamų socialinių paslaugų analizė, įvertinama esama socialinių paslaugų infrastruktūra, jos išsidėstymas savivaldybės teritorijoje ir seniūnijose (jeigu jų yra), apžvelgiami ankstesnių metų socialinių paslaugų plano įgyvendinimo rezultatai.

22.2.3. Įvertinamas socialinių paslaugų teikimo savivaldybėje pakankamumo lygis pagal gyventojų poreikius, pateikiami išsamūs duomenys pagal atskiras socialinių paslaugų rūšis, žmonių socialines grupes ir socialinių paslaugų infrastruktūros išsidėstymą savivaldybės teritorijoje bei seniūnijose (jeigu jų yra). Šie duomenys palyginami su šalies socialinių paslaugų išvystymo normatyvais.

22.3. Uždaviniai ir priemonių planas. Šioje dalyje išdėstomos prioritutinės socialinių paslaugų plėtros kryptys, nurodomi uždaviniai, kuriuos užsibrėžiama įgyvendinti per atitinkamą laikotarpį siekiant kiekvieno tikslo, numatomos priemonės uždaviniams įgyvendinti. Laikomasi šių reikalavimų:

22.3.1. Kiekvienas tikslas turi turėti uždavinį, o jeigu uždavinių yra daugiau, jie pateikiami prioriteto tvarka. Uždaviniai parodo, kaip artimiausiu metu bus siekiama tikslo, kokių rezultatų tikimasi. Numatomos priemonės kiekvienam uždaviniui įgyvendinti.

22.3.2. Priemonės rengiamos remiantis būklės analizės išvadomis ir turi atspindėti socialinių paslaugų organizavimą atskiroms žmonių socialinėms grupėms pagal socialinių paslaugų rūšis. Numatomi socialinių paslaugų teikimo būdai, plėtros galimybės ir už priemonių įgyvendinimą atsakingi vykdytojai.

22.3.3. Priemonės rekomenduojama išdėstyti prioriteto tvarka – pagal jų efektyvumą. Efektyvumas nustatomas atsižvelgiant į tai, kaip tenkinami socialinių paslaugų gavėjų poreikiai: ar šios paslaugos yra geros kokybės, teikiamos su kuo mažesnėmis sąnaudomis, kokie numatomi darbo metodai ir tarpinstitucinis bendradarbiavimas, ar socialinės paslaugos prieinamos visoms žmonių socialinėms grupėms. Priemonės turi būti realiai įvykdomos, jos turi atitikti efektyviausią būdą, kaip pasiekti norimą rezultatą.

22.3.4. Socialinių paslaugų plane turi būti numatomos regioninių socialinių paslaugų rūšys ir jų teikimo mastas, kurį savivaldybė ateinančiais metais planuoja savo teritorijos gyventojams.

22.4. Finansavimo planas. Šioje dalyje įvertinamos socialinių paslaugų finansavimo galimybės, numatomi ištekliai esamam socialinių paslaugų lygiui palaikyti, jau teikiamų socialinių paslaugų plėtrai finansuoti, taip pat investicijoms į socialinių paslaugų plėtrą (statyboms, renovacijai, žmonių išteklių plėtrai, pažangioms ir novatoriškoms socialinėms paslaugoms diegti ir t.t.). Socialinių paslaugų finansavimo galimybės vertinamos atsižvelgiant į planuojamus savivaldybės biudžeto išteklius, Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšas socialinėms paslaugoms organizuoti, potencialias galimybes pasinaudoti Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšomis ir kitais šaltiniais. Finansavimo planas turi būti derinamas su savivaldybės ateinančiųjų metų biudžeto projektu. Kasmetinio socialinių paslaugų finansavimo galimybės prognozuojamos atsižvelgiant į savivaldybės biudžeto augimo perspektyvas ir jo dalį, skiriamą socialinėms paslaugoms finansuoti, taip pat į galimą tos dalies pokytį. Šioje dalyje:

22.4.1. Numatomos lėšos socialinėms paslaugoms organizuoti pagal kiekvieną numatytą priemonę. Planuojant lėšas socialinėms paslaugoms teikti, numatomi išankstiniai finansavimo šaltiniai (Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų, socialinių paslaugų įstaigų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, užsienio fondų, paramos (aukų), asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas ir kitos lėšos) bei finansavimo būdai (socialinių paslaugų pirkimas, tiesioginis socialinių paslaugų įstaigų (iš jų ir regioninių socialinių paslaugų) finansavimas, organizacijų rėmimas, finansavimas vykdant socialinių paslaugų programas).

22.4.2. Tais atvejais, kai savivaldybių finansinės galimybės yra mažesnės už įvertintus socialinių paslaugų poreikius, socialinių paslaugų plano projekto rengėjai išskiria prioritetus. Prioritetų išskyrimas apima prioritetinių žmonių socialinių grupių, prioritetinių socialinių paslaugų rūšių, prioritetinių socialinių paslaugų organizavimo metodų ir priemonių išskyrimą.

22.4.3. Jeigu nėra galimybės organizuoti socialines paslaugas pagal poreikius visoms žmonių socialinėms grupėms arba jų organizuojama mažiau, nei nustato šalies socialinių paslaugų išvystymo normatyvai, socialinių paslaugų plane turi būti pateikiami argumentai, nurodomos priežastys ir priemonės, kurių bus imtasi šiai galimybei ateityje užtikrinti.

22.5. Plėtros vizija ir prognozė. Atsižvelgiant į socialinių paslaugų poreikius ir teikiamų socialinių paslaugų mastą, numatoma socialinių paslaugų plėtros vizija ir prognozuojami ištekliai, kurie leistų siekti geresnio socialinių paslaugų poreikio tenkinimo. Prognozė atliekama 3 metams. Šioje dalyje:

22.5.1. Aprašomos prognozuojamos teikti socialinių paslaugų rūšys ir mastas atsižvelgiant į atskirų žmonių socialinių grupių socialinių paslaugų poreikius, numatomos savivaldybės biudžeto augimo perspektyvos ir jo dalis, skiriama socialinėms paslaugoms finansuoti, galimas šios dalies pokytis.

22.5.2. Nurodomos siūlomos plėsti regioninės socialinės paslaugos, jų rūšys ir prognozuojamas mastas.

22.6. Plano įgyvendinimo priežiūra. Šioje dalyje numatomi socialinių paslaugų plano įgyvendinimo priežiūros subjektai, etapai, įvertinimo rezultatai, nurodoma, kaip bus analizuojami ir vertinami pasiekti rezultatai, tikslai ir uždaviniai, ar efektyviai vykdomos numatytos priemonės pagal socialinės apsaugos ir darbo ministro tvirtinamus socialinių paslaugų efektyvumo vertinimo

kriterijus. Rekomenduojama vykdomą socialinių paslaugų plano įgyvendinimo priežiūrą derinti su kiekvienoje savivaldybėje nustatyta bendra strateginio plano stebėsenos tvarka.

VI. SOCIALINIŲ PASLAUGŲ PLANO PROJEKTO SVARSTYMAS IR DERINIMAS

23. Socialinių paslaugų ateinančiųjų metų plano projekto viešam svarstymui rekomenduojama skirti ne mažiau kaip 2 mėnesių laikotarpį. Visuomenei turi būti sudarytos galimybės susipažinti su socialinių paslaugų plano projektu, išsakyti nuomonę ir pateikti pasiūlymus. Socialinių paslaugų plano projektą rekomenduojama skelbti vietos spaudoje, savivaldybės interneto tinklalapyje ar kitose visuomenės informavimo priemonėse, aptarti su visuomene, organizacijomis susirinkimų ir viešų svarstymų metu.

24. Savivaldybės iki rugpjūčio 1 d. pateikia derinti apskrities viršininkui socialinių paslaugų planų projektų dalis, susijusias su regioninių socialinių paslaugų rūšimis ir mastu (šios Metodikos 22.3.4 punktas) bei plėtra (šios Metodikos 22.5.2 punktas).

25. Viešo svarstymo metu gautas pastabas ir pasiūlymus dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros savivaldybės nedelsdamos perduoda apskrities viršininkui.

26. Apskrities viršininkas gautas savivaldybių socialinių paslaugų planų projektų dalis, susijusias su regioninių socialinių paslaugų rūšimis ir mastu (šios Metodikos 22.3.4 punktas), išanalizuoja, suderina su apskrities savivaldybėmis (prireikus – ir kitomis savivaldybėmis), priima sprendimą apie regioninių socialinių paslaugų vietų skaičiaus paskirstymą ir apie tai iki spalio 1 d. raštu informuoja apskrities savivaldybes (prireikus – ir kitas savivaldybes). Apskrities viršininkas iki spalio 1 d. raštu pateikia informaciją Socialinių paslaugų priežiūros departamentui prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos apie regionines socialines paslaugas (regioninių socialinių paslaugų rūšys, vietų skaičius, jų paskirstymas savivaldybėms, laisvų vietų skaičius).

27. Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos per 5 darbo dienas nuo informacijos apie apskrities viršininko regionines socialines paslaugas (regioninių socialinių paslaugų rūšys, vietų skaičius, jų paskirstymas savivaldybėms, laisvų vietų skaičius) gavimo skelbia šią informaciją savo interneto tinklalapyje ir pateikia išvadas Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai dėl regioninių socialinių paslaugų teikimo masto bei pasiskirstymo šalyje.

28. Apibendrintus savivaldybių ir viešo svarstymo metu gautus pasiūlymus dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros (šios Metodikos 22.5.2 punktas) apskrities viršininkas iki spalio 10 d. pateikia derinti Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai. Apskrities viršininkas, atsižvelgdamas į regioninių socialinių paslaugų rūšis ir mastą bei remdamasis savivaldybių pasiūlymais dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros, rengia sprendimų projektus dėl regioninės reikšmės socialinių paslaugų įstaigų steigimo, reorganizavimo ar likvidavimo ir šiuos projektus suderina su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

29. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija per 20 darbo dienų nuo apskrities viršininko apibendrintų savivaldybių pasiūlymų gavimo išnagrinėja juos ir pateikia apskrities viršininkui išvadas dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros.

30. Su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija suderintus pasiūlymus dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros apskrities viršininkas teikia svarstyti regiono plėtros tarybai.

31. Regiono plėtros taryba svarsto apskrities viršininko pasiūlymus dėl regioninių socialinių paslaugų plėtros ir priima sprendimą dėl jų įtraukimo į regiono plėtros planą.

32. Patikslintą pagal gautas pastabas ir pasiūlymus socialinių paslaugų plano projektą jo rengėjams rekomenduojama iki lapkričio 1 d. pateikti savivaldybės tarybai svarstyti.

33. Socialinių paslaugų ateinančiųjų metų planą tvirtina savivaldybės taryba. Rekomenduojama jį patvirtinti per 2 mėnesius nuo Lietuvos Respublikos einamųjų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo paskelbimo oficialiame leidinyje „Valstybės žinios“.

VII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34. Socialinių paslaugų planus ir jų įgyvendinimo rezultatus savivaldybės skelbia viešai savo interneto tinklalapiuose.

35. Informaciją apie savivaldybių teritorijose teikiamas socialines paslaugas savivaldybės teikia Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai, laikydamosi ministerijos ir savivaldybių sutartyse nustatytų terminų.

36. Socialinių paslaugų įstaigos nuolat teikia Statistikos departamentui prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau vadinama – Statistikos departamentas) Oficialiajai statistikos darbų programai įgyvendinti duomenis apie jų teikiamas socialines paslaugas, laikydamosi Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Statistikos departamento suderinto rodiklių apie socialines paslaugas sąrašo ir terminų.

Papildyta punktu:

Nr. [1055](#), 2007-10-02, Žin., 2007, Nr. 106-4342 (2007-10-13), i. k. 1071100NUTA00001055

37. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija savivaldybių apskričių viršininkų ir Statistikos departamento pateiktos informacijos pagrindu vertina socialinių paslaugų būklę šalies mastu ir teikia savivaldybėms pasiūlymus dėl socialinių paslaugų organizavimo.

Punkto numeracijos pakeitimas:

Nr. [1055](#), 2007-10-02, Žin., 2007, Nr. 106-4342 (2007-10-13), i. k. 1071100NUTA00001055

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [1055](#), 2007-10-02, Žin., 2007, Nr. 106-4342 (2007-10-13), i. k. 1071100NUTA00001055

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. lapkričio 15 d. nutarimo Nr. 1132 "Dėl Socialinių paslaugų planavimo metodikos patvirtinimo" pakeitimo